

869

ZARZĄDZENIE Nr 137 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 21 czerwca 1952 r.

w sprawie przewozu pracowników do pracy ciężarowym taborem samochodowym zakładów pracy na terenie m. st. Warszawy.

W związku z polepszeniem się warunków komunikacyjnych w m. st. Warszawie, osiągniętym w wyniku uregulowania godzin rozpoczynania pracy przez okólnik Nr 77 Prezesa Rady Ministrów z dnia 15 kwietnia 1952 r. (Monitor Polski Nr A-31, poz. 454), zarządza się, co następuje:

§ 1. Zezwolenie na dowożenie ciężarowym taborem samochodowym zakładów pracy pracowników do pracy i ewentualnie z pracy na terenie m. st. Warszawy udziela Prezydium Rady Narodowej m. st. Warszawy (Wydział Komunikacji Drogowej) na podstawie uchwały konferencji koordynacji przewozów, powziętej w trybie ustalonym zarządzeniem Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 15 stycznia 1952 r. w sprawie tymczasowego powierzenia terenowej koordynacji przewozów przewodniczącym niektórych miejskich komisji planowania gospodarczego (Monitor Polski Nr A-15, poz. 176).

§ 2. Przepis § 1 nie dotyczy ministerstw i urzędów centralnych. Zezwolenie na przewozy pracowników, określone w § 1, udziela w tych przypadkach Prezydium Rady Ministrów na wniosek Ministerstwa Transportu Drogowego i Lotniczego.

§ 3. Wszystkie dotychczas wydane zezwolenia na przewozy pracowników, określone w § 1, na terenie m. st. Warszawy tracą ważność z dniem 31 lipca 1952 r.

§ 4. Przewożenie pracowników ciężarowym taborem samochodowym zakładów pracy na terenie m. st. Warzawy

wy po dniu 31 lipca 1952 r. może się odbywać tylko na podstawie nowych zezwoleń, wydanych w trybie § 1 lub § 2 niniejszego zarządzenia.

§ 5. Zakłady pracy na terenie m. st. Warszawy, które pragną ubiegać się o zezwolenie na przewóz swych pracowników do pracy i ewentualnie z pracy własnym taborem ciężarowym po dniu 31 lipca 1952 r., obowiązane są w terminie do dnia 10 lipca 1952 r. zgłosić pisemne wnioski do Prezydium Rady Narodowej m. st. Warszawy (Wydział Komunikacji Drogowej), a w przypadkach określonych w § 2 — do Ministerstwa Transportu Drogowego i Lotniczego.

§ 6. Opłatę za przewóz do pracy i z pracy na terenie m. st. Warszawy ustala się w wysokości zł 10,50 od osoby; opłatę za przewóz jedynie do pracy ustala się w wysokości zł 5,50 w stosunku miesięcznym.

§ 7. Kontrola wykonania niniejszego zarządzenia należy do Prezydium Rady Narodowej m. st. Warszawy, Prezydium Rady Ministrów (inspektorzy samochodowi P. R. M.) oraz Ministerstwa Transportu Drogowego i Lotniczego.

§ 8. Traci moc okólnik Nr 17 Prezesa Rady Ministrów z dnia 3 sierpnia 1949 r. w sprawie likwidacji przewozów pracowników własnym taborem.

§ 9. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: **J. Cyrankiewicz**

870

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 19 czerwca 1952 r.

w sprawie całkowitego lub częściowego zwolnienia niektórych grup podatników oraz niektórych kategorii zobowiązań pieniężnych od nadzwyczajnego podatku od wzbogacenia wojennego wynikającego z regulacji zobowiązań pieniężnych.

Na podstawie art. 28 dekretu z dnia 13 kwietnia 1945 r. o nadzwyczajnym podatku od wzbogacenia wojennego (Dz. U. R. P. z 1945 r. Nr 13, poz. 72 i z 1949 r. Nr 45, poz. 333) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zwalnia się od podatku od wzbogacenia wynikającego z regulacji zobowiązań pieniężnych dłużników z weksłu (akceptant, indosanci i poręczyciele) bez względu na osoby tych dłużników, jeżeli przy wekslu własnym (art. 101 prawa wekslowego) wystawcą, a przy wekslu trasowanym (art. 1 prawa wekslowego) — akceptantem jest osoba wolna od podatku na podstawie § 2 zarządzenia Ministra Finansów z dnia 3 lutego 1951 r. w sprawie zwolnienia chłopów małorolnych i średniorolnych od nadzwyczajnego podatku od wzbogacenia wojennego, wynikającego z regulacji zobowiązań pieniężnych (Dz. Urz. Min. Fin. Nr 3, poz. 9).

§ 2. Zwalnia się częściowo od podatku, niezależnie od obniżki przewidzianej w art. 26 dekretu z dnia 13 kwietnia 1945 r. o nadzwyczajnym podatku od wzbogacenia wojennego (Dz. U. R. P. z 1945 r. Nr 13, poz. 72

i z 1949 r. Nr 45, poz. 333), wzbogacenie wynikające z regulacji zobowiązań pieniężnych przez wyłączenie z podstawy opodatkowania stosunkowej części zobowiązania pieniężnego, przypadającej na osobę uczestniczącą w zobowiązaniu pieniężnym, jeżeli osoba ta korzysta ze zwolnienia od podatku na podstawie § 2 zarządzenia powołanego w § 1.

§ 3. Przy odpowiedzialności rzeczowej za zobowiązanie pieniężne z tytułu współwłasności nieruchomości obciążonej hipoteką zwalnia się częściowo od podatku — niezależnie od obniżki przewidzianej w art. 26 dekretu powołanego w § 3 — dłużnika rzeczowego przez ograniczenie odpowiedzialności za podatek, ustalonej zgodnie z art. 13 ust. 4 i art. 18 ust. 4 tegoż dekretu, do stosunkowej części podatku, przypadającej na udział dłużnika rzeczowego we współwłasności nieruchomości.

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie co do §§ 1 i 2 z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 6 sierpnia 1949 r., co do § 3 — z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: w z. **J. Kole**